

عنوان مقاله:

آسیب اجتماعی بافت های فرسوده، حاشیه نشینی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های علوم جغرافیایی، معماری و شهرسازی، دوره 3، شماره 28 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

کازم رحیمی - معاون سیاسی امنیتی اجتماعی فرمانداری شهرستان پارسیان، ایران دکتری مدیریت اجرایی (گرایش استراتژیک)

مجتبی رضایپورسدره - فرماندار شهرستان پارسیان، کارشناس ارشد عمران (مهندسی عمران)

اسحاق موزن نسب - فرمانده ناحیه مقاومت سپاه شهرستان بندر لنگه، ایران، کارشناس ارشد حقوق عمومی

حسین بدیعی - مدیریت شهرک های صنعتی شهرستان پارسیان، ایران، مشاور عالی فرماندار پارسیان، کارشناس حقوق

خلاصه مقاله:

بخش قابل توجهی از بافت های قدیمی شهرها که غالبا هسته ی اولیه و اصلی این شهرها را تشکیل می دهند در روند شتاب آلود شهرنشینی و برنامه های توسعه شهری عصر مدرن گرای بی توجهی قرار گرفته و به بافت های فرسوده و ناکارآمد شهری تبدیل شده اند. چنین بافت هایی با داشتن مشکلاتی در زمینه های کالبدی اجتماعی اقتصادی کارکردی و ساختاری نه تنها سختی های و مرارت هایی بکرای زندگی امروز ساکنان خود دارند آینده ای پرمخاطره برای تمامی شهروندان و توسعه شهری در بردارند. از این رو بافت های فرسوده نیازمند حرکتی کنترل شده در جهت حل مسائل و ادامه زندگی خود در قالب طرح ها بهسازی و نوسازی در صدر برنامه ریزی های شهری هستند. بر اساس تجربه های جهانی مسئله عمده فرسودگی بافت های فرسوده درک و فهم ماهیت آن است تا چرایی و چگونگی وقوع آن روشن شود. لذا در این مقاله که بصورت مطالعه کتابخانه ی نگارش شده، سعی بر این بوده که با رویکرد علمی به ارایه نظرات پرداخت شود. بدیهی است بدون آگاهی علمی بر ماهیت فرسودگی نمی توان رویکرد و راهبردهای کارآمدی برای نوسازی تعیین کرد. ایکن بافت ها بستر آسیب هایی کالبدی یا فیزیکی آسیب های اجتماعی اقتصادی حقوقی و مدیریتی می باشند.

کلمات کلیدی:

آسیب اجتماعی، بافت های فرسوده، حاشیه نشینی، دافعه های روستایی، تکنولوژی های نوین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1770031>

